

Ο ΔΡΑΓΟΜΑΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΞΗΜΕΝΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ «ΚΑΝΤΖΕΛΑΡΙΚΩΝ» ΕΓΓΡΑΦΩΝ

1820, 3 Ιουλίου

«Νικόλαος Μουρούζης επιβεβαιοῖ.

Ἐπειδὴ περὶ νὰ ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατῇ ἀρχαία τοπικὴ ἔννομος συνήθεια καὶ νόμος ἀμετάτρεπτος ὅτι ὅσα γράμματα ἤθελον γίνωνται, ἤγουν προικοσύμφωνα, πωλήσεις, ἀλλαγὰ καὶ λοιπὰ ἄλλα γράμματα (ἐκτὸς μόνον ὁμολογιῶν) νὰ γράφονται εἰς κοινὰς καγκελλαρίας καὶ εἰς πρωτονοταρικὰς διὰ νὰ ἔχουν κάθε κῶρος καὶ ἰσχύν. Διὰ τοῦτο πᾶσα ἀνάγκη ἦτον καὶ ἡ πώλησις ὅπου ἔκαμεν ἡ ἀρχόντισσα Κρεββατοῦ κυρία Αἰκατερινάκι πρὸς τὸν ἐγγενέστατον σιγιὸρ Φραντζέσκον Σουμαρίπαν, κόνσολον τῆς σεμνοτάτης τοῦ βασιλέως Ὑλλάντας, διὰ τῆς μιᾶς ὥρας τὸ νερὸν ὅπου τοῦ ἐπώλησεν ἀπὸ τὸ περιβόλι τοῦ ἀφεντικοῦ, νὰ γένῃ εἰς κοινὴν καγκελλαρίαν τοῦ τόπου διὰ νὰ εἶναι γνωστὴ κοινῶς εἰς ὅλους. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὴν ἔγραψε μόνῃ της, ὡς παράλογος οὕσα, ἀποφασίζομεν κοινῇ γνώμῃ, κατὰ τὸ δίκαιον καὶ κατὰ τὰ τοπικά μας ἔθιμα, ὅτι ἡ αὐτὴ πώλησις τῆς μιᾶς ὥρας τοῦ νεροῦ νὰ εἶναι ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος νὰ λογίζεται καὶ τὸ αὐτὸ νερὸν τῆς μιᾶς ὥρας νὰ μένῃ ὑπὸ τὴν ἀναφαίρετον δεσποτείαν τῆς ἀρχοντοπούλας τῆς αὐτῆς ἀρχοντίσσης Κρεββατοῦς, ὡς δικαίωμα τοῦ περιβολίου της τοῦ ἀφεντικοῦ. Οὕτως ἀποφαινόμεθα κατὰ τὸ δίκαιον διὸ καὶ ὑπογραφόμεθα ...».

393

1710-1834. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Ἄνδρος.

Δ. Π ο λ έ μ η ς, «Ἀβαντάρια καὶ ἄλλα προικῶα ἐγγράφα ἐξ Ἄνδρου», *Πέταλον* 2 (1980), σ. 36-45, αρ. 1-6.

394

1711-1725. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Μάρμαρα, Παροικιά (Πάρος), Μύκονος, Τήνος.

Ν. Ἀ λ ι π ρ ά ν τ η ς, «Ἀρσένιος Μενδρινὸς ὁ Πάριος ἀρχιεπίσκοπος Τήνου», *Παριανὰ* 59 (1995), σ. 299-312, αρ. 1-10.

395

1711-1757. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Σκιάθος.

Β. Κ α ρ α β ί δ α ς, «Εφτά ανέκδοτα σκιαθίτικα ἐγγράφα (1717-1742)» *Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιον* 46 (2004), σ. 248-254, αρ. 1-7.

395α

1712. Διοικητικὸ ἐγγράφο. Κέρκυρα.

Π . Χ ι ώ τ η ς, *Ἱστορικὴ ἔκθεσις περὶ τιμαρίων Κερκύρας, Ζάκυνθος* 1865, σ. 40-41, αρ. 12.